

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til lov om Kongeriget Danmarks Fiskeribank.

(Lovforslag nr. L 121. Fremsat 2/12 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Søren B. Jørgensen (S):

Jeg har forstået det fremsatte forslag på den måde, at ministeren i forbindelse med de midler, der ifølge augustforlig II skal overføres til Fiskeribanken, samtidig ønsker at modernisere loven. Forenklingen kommer bl. a. til udtryk ved administrationen af udlåne, og ved at repræsentantskabet ophæves og erstattes med en udvidelse af bestyrelsen fra de nuværende tre til fem medlemmer. Jeg har i den forbindelse bemærket mig, at når denne bestyrelse skal nedsættes, så skal fiskeriministeren beskikke de fire medlemmer og finansministeren det ene medlem.

Formålet med at tilføre banken 20 mill. kr. er at gennemføre en forbedring af lånemulighederne i den usikre fremtid, fiskerne står over for, men tager samtidig sigte på beskæftigelsen, og i den forbindelse vil jeg gerne spørge ministeren, om han agter at tage hensyn til lønmodtagerne, når den nye bestyrelse skal beskikkes. Altså: vil ministeren sikre, at lønmodtagerne bliver repræsenteret i den nye bestyrelse for Fiskeribanken?

Af de generelle bemærkninger til forslaget fremgår det, at forslaget er kommet til verden på baggrund af en delbetænkning fra et af de udvalg, der er nedsat under fiskerikommissionen. Det hilser jeg naturligvis med tilfredshed. Jeg forstår til fulde – og det har jeg

for givet udtryk for – de vanskeligheder, som kommissionen har at arbejde under, men jeg vil gerne spørge, om vi inden alt for længe kan forvente flere delbetænkninger fra et eller flere af de udvalg, kommissionen har nedsat.

Da forslaget er en imødekommelse af fiskerierhvervets ønsker, og da vi i socialdemokratiet er indstillet på under hensyntagen til vor økonomiske formåen at gøre, hvad der er muligt for at hjælpe dette erhverv over de vanskeligheder, det står over for, kan jeg tilsige ministeren en positiv behandling af dette lovforslag.

Erlendsson (FP):

Socialdemokratiets ordfører begyndte med at sige, at det var augustforlig II, der havde nødvendiggjort en lovændring. Det skal vel ikke ses på samme måde som den diskussion, vi havde forleden dag, hvor det viste sig, at forligspartierne fra begge sider tilsyneladende var lige kede af nogle af de resultater, de havde opnået ved deres forlig.

Men ellers vil jeg sige, at i fremskridtspartiet er vi principielt imod, at staten skal drive bankvirksomhed, men vi må naturligvis erkende, at hvis en sådan eksisterer, så må den også følge med tiden og med udviklingen. De beløb, der vil være behov for at udlåne i en sådan bank, er større end tidligere, og det forklarer forhøjelsen af grundfonden fra de nuværende 10 mill. kr. til de foreslåede 30 mill. kr.

Det kan også være af betydning at fremme hurtigere beslutninger vedrørende långivning, og det kan vel antages, at afskaffelsen af et repræsentantskab vil kunne hjælpe til i den retning, hvis det har været vanskeligt at samle repræsentantskabet tilstrækkelig ofte og det har stået for beslutningsprocessen. Jeg er imidlertid ikke i stand til at se, hvilke fordele et repræsentantskab har haft – for det kan der jo også være tale om – men det håber jeg man vil oplyse os om i udvalget, ligesom vi kan få oplysning om, hvordan disse fordele vil blive videreført ved den nye ordning, hvor man vil lave en bestyrelse på fem medlemmer i stedet for til at varetage opgaverne.

Der er meget, man vil spørge om i udvalget, for det er jo en teknisk lov. Én ting ved vi i hvert fald: der er mange tekniske detaljer, der kræver en opklaring. Der er noget, vi

[Erlendsson]

ikke er begejstret for, og det er § 6, stk. 3, som faktisk får loven til at fremstå som en slags bemyndigelseslov, idet der står, at Fiskeribankens bestyrelse udfærdiger bankens vedtægter. Da nu samtlige bestyrelsesmedlemmer er ministerudnævnte, så skulle man jo tro, at ministeren i hvert fald i udvalget vil kunne give os oplysninger om, hvad disse vedtægter vil gå ud på, sådan at vi kan få et nærmere kendskab til, hvordan Fiskeribanken herefter skal fungere.

Der står også, at af de fire medlemmer, som fiskeriministeren skal udnævne, skal de to have indsigt i praktisk fiskeri. Jeg forstod på hr. Søren B. Jørgensen, at han er ivrig for, at den ene bliver en lønarbejder. Det kan man vel ikke have noget imod, men skipperne skal vel i hvert fald også repræsenteres. Man kunne jo tænke sig, at af dem, der havde indblik i praktisk fiskeri, ville den ene være en fiskeindustrimand og den anden en fisker, eller er sagen den, at blandt de to, der bliver tilovers, som vi ikke har fået noget nærmere at vide om, har man tænkt sig at fiskeindustrien skal være repræsenteret?

Vi er, som jeg sagde, ikke interesseret i statslig bankvirksomhed. Vi er heller ikke interesseret i selektiv erhvervsstøtte. Men under de meget vanskelige forhold, fiskerierhvervet har – med den politik, regeringen fører – hvor der sandsynligvis vil ske yderligere indskrænkninger af erhvervets muligheder, så vil vi tage del i forhandlingerne, og vi håber at kunne stille os positive, når vi har fået de nødvendige oplysninger.

Aksel Pedersen (V):

Venstre vil se med stor velvilje på dette lovforslag. Vi kender jo fiskernes store besværligheder i øjeblikket, og det her foreslåede er ikke mange midler i forhold til de besværligheder, man kæmper med.

Hr. Søren B. Jørgensen udtalte, at socialdemokratiet er indstillet på at vise stor velvilje, og når begge partier nu har en sådan velvilje, så må der jo være store muligheder fremover for at hjælpe fiskerne ud af de besværligheder, de står i i øjeblikket.

Vi er fra venstre indstillet på at se på den foreslåede forenkling af bestyrelsen og besættelsen af bestyrelsesposterne. Vi er klar over, at vi i udvalget skal udføre et hurtigt arbejde; det er vi indstillet på.

Lowzow (KF):

Det er rigtigt, som en tidligere taler har sagt her, at der er også augustforligsstof i dette, og det er stof, som vi meget gerne vedgår. Vi synes, det er en rimelig udvidelse, der er kommet i beløbet i bankens grundfond. Det har været tiltrængt længe, og det slår nok endda kun mådeligt til.

Vi kan acceptere den forklaring på den foreslåede ændring af ledelsen, som ministeren fremlægger. Den virker ganske overbevisende. Men vi vil gerne i udvalget tale om, hvordan repræsentationen skal sammensættes. Det er i hvert tilfælde vigtigt, at der er en fylldig repræsentation af det erhverv, der skal låne pengene, altså dem, der ejer bådene, og som derfor må være interesseret i, at banken er drevet rimeligt i forhold til dem.

Vedtægterne for bankens virke synes det også ganske rimeligt at vi får en debat om i udvalget. Jeg synes ikke, det er tiden og stedet lige her at gå i disse detaljer, men vi er positivt indstillet over for lovforslaget.

Bodil Liventhal (CD):

Centrum-demokraterne ser positivt på forslaget. Partiet understøtter gerne bestræbelser, der kan forbedre fiskerierhvervets vilkår.

Bjørn Poulsen (SF):

Den foreslåede ændring er nødvendig, dels fordi der er lidt augustforligsstof i, dels fordi den tidligere lov, hvad angår repræsentantskabet, ikke har vist sig at være særlig god. At det er augustforligsstof, har jeg ikke tænkt mig at interessere mig så meget for. De penge, der er kommet fiskeriet til gode, er SF også glade for er kommet fiskeriet til gode. Jeg vil nok sige, at beløbet måske er i underkanten af, hvad der burde bruges, men det er noget, vi kan komme tilbage til. Jeg vil ligesom hr. Søren B. Jørgensen opfordre ministeren til, at én af repræsentanterne i bestyrelsen bliver en lønmodtager. Jeg mener, det er en rimelig måde at klare den slags ting på. Lønmodtagerne inden for fiskeriet bør absolut have en måde at påvirke på, hvorledes denne bank skal drives, så jeg vil opfordre ministeren meget kraftigt til at tænke over det. I forbindelse med hele spørgsmålet om fiskeriet og finansieringen af bygningen af fiskekuttere kunne jeg også godt tænke mig, at vi fik med ind i diskussionen, om man

[Bjørn Poulsen]

måske skal til at ændre hele finansieringsformen. Det fremtidige fiskeri bliver jo en mærkelig blanding af det traditionelle nærfiskeri og så fjernfiskeriet, hvor vi nok skal til at bygge nogle lidt andre fiskerbåde, end vi har været vant til. Jeg vil da mene, at når man skal til at bygge andre skibe, og højst sandsynligt nogle meget store skibe, hvis man skal have en rimelig måde at fiske på ved fjernfiskeri, så må vi overveje, om man ikke skulle gå over og bruge de finansieringsregler, som vi har inden for skibsbygningen, i stedet for. Jeg tror, det er en bedre måde at gøre den slags ting på, og jeg vil da bede ministeren om at tænke lidt over, om det ikke var noget, der skulle ændres.

Vi vil tilsige dette lovforslag vores positive medvirken til en hurtig gennemgang i udvalget. Vi mener ikke, problemerne i dette forslag er særlig store. Der har været nogle ordførere, der har haft nogle betænkeligheder med hensyn til vedtægterne. Vi kan naturligvis tage en diskussion om det, men vores problemer ligger sådan set ikke med hensyn til de vedtægter. Med den måde, hvorpå bestyrelsen skal udpeges, så vil jeg tro, at både fiskernes og samfundets ve og vel vil blive sat i fokus.

Fuglsang (DKP):

Det er helt hyggeligt at være med i en så stor, bred og skøn enighed, som der tilsyneladende er tale om her. Vi er også med i den, fordi fiskerierorganisationerne, fiskeindustrien, har været positiv over for et sådant forslag.

Med hensyn til selve formen synes vi i modsætning til fremskridtspartiet netop godt om, at den slags låne- og kreditforhold overtages af et organ som fiskeribanken og ikke helt og holdent overlades til det private pengemarked og dets forskellige vilkår.

Vi er helt enige med dem, der har talt om, at der burde en arbejderrepræsentant med i ledelsen. Netop arbejderne udgør jo en ret så afgørende faktor både i produktionsprocessen og med hensyn til erfaringer og interesse i at få en hel række af de problemer løst, som fiskeribanken skal være medvirkende til at løse.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi kan kun være positivt indstillet over for, at fiskeribanken får udvidet sin grund-

fond. Det er jo noget, som man i forskellige forligsforhandlinger har behandlet tidligere, men aldrig er kommet igennem med. Derfor kan jeg kun lykønske de partier, som nu har formået at få det igennem. Vi har også ment, at det var væsentligt i den situation, som vores fiskeri står i, at der blev gennemført en forhøjelse.

På den baggrund vil vi da selvfølgelig være med til så hurtigt som muligt at få dette forslag igennem, selv om vi samtidig må erkende, at dette jo langtfra løser fiskeriets finansieringsproblemer. Men det kan dog være en hjælp dertil.

Hjortlund Christensen (DR):

Dette lovforslag er et led i den erhvervsstyring, det høje ting har som målsætning, i alt fald når det gælder venstre, de konservative, det radikale parti og socialdemokratiet. Det må i øvrigt blive interessant at se, hvordan Danmarks liberale parti venstre med sin nye ledelse kan styre liberalismen efter de retningslinier, der er angivet i denne lovgivning.

Det er selvfølgelig sundt med konkurrence. Det er nok derfor, fiskeribanken skal udvides. Der udfoldes ellers store bestræbelser med hensyn til udbygning af den private banksektor. I min hjemby kommer der ca. én bank om året. Pengene kan jo ikke være to steder, og derfor mener jeg, at det må være særdeles fornuftigt at få pengene fra disse kanaler.

Ser man i øvrigt på lovforslagets enkeltheder, er det meget interessant at bemærke, at alle udstedte dokumenter i forbindelse med fiskeribanken skal være stempelfrie, mens vi her i dette høje ting på anden vis forhøjer disse afgifter for andre erhverv. Det vil med andre ord sige, at folketinget nu skal være sponsor for fiskeri, forædling og handel. Vi må håbe, at evnerne slår til.

Danmarks retsforbund nærer ingen tro på, at problemerne løses på denne måde, og derfor kan vi ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke for en meget velvillig modtagelse af det forslag, der er lagt på folketingets bord.

[Fiskeriministeren]

Af de ordførere, der har taget ordet, er det kun hr. Hjortlund Christensen, der på Danmarks retsforbunds vegne har meddelt, at man ikke kunne medvirke, og jeg forstår, at det, der har generet hr. Hjortlund Christensen, er, at der er mange bankfilialer i hans by. Jeg tror, det er nødvendigt at skille denne sag ud fra de ting, der knytter sig til bankaktiviteten i øvrigt, og jeg kan godt sige, at der i hvert fald ikke kommer nogen fiskeribankfilial i hr. Hjortlund Christensens by. Jeg tror, fiskeribanken har nogle funktioner i samfundet at udøve, som gør, at det er en rigtig foranstaltning, og det har jeg forstået på alle øvrige ordførere at man er enig i.

Jeg vil også godt komme med en generel betragtning i anledning af, at hr. Fuglsang gav udtryk for, at det var nyttigt og godt at være med i en bred enighed omkring disse ting. Jeg skal bestemt ikke overfortolke det, at vi for et øjeblik siden ved anden behandling har behandlet et forslag i bred enighed og også ser ud til at kunne gøre det med dette forslag, men jeg vil godt understrege den betydning, det kan have, at vi her i folketinget har en forståelse for de problemer, som fiskerierhvervet er ude i, og jeg vil bestræbe mig på, at det kan lykkes at holde denne brede enighed – også når det gælder en række foranstaltninger, som vi bliver nødt til at gennemføre i den kommende tid.

Derpå skal jeg vende mig til enkelte af de ting, der er fremført fra ordførernes side.

Til hr. Søren B. Jørgensen vil jeg gerne sige, at jeg anser arbejdstagerne som en del af fiskerierhvervet, og det er også kommet til udtryk derved, at arbejdstagerne er repræsenteret i § 2-udvalget, arbejdstagerne er repræsenteret i fiskerikommissionen, og jeg finder det en helt naturlig ting, at arbejdstagerne også er repræsenteret i fiskeribankens bestyrelse. Derfor kan jeg svare bekræftende på det spørgsmål, som hr. Søren B. Jørgensen og andre har rejst her i dag.

Med hensyn til om vi kan forvente flere delbetænkninger fra fiskerikommissionen, så kan jeg ikke sætte dato på. Jeg vil nok tro, at den måde, kommissionen må arbejde på, er, at efterhånden som de forskellige ting er tilstrækkelig afklaret, da vil kommissionen fremlægge delbetænkninger på området. Men alle ved jo, at det, som for fiskerikommissionen er hovedproblemet, er det, at vi i vores fælles EF-politik ikke er kommet længere.

Man vil også vide, at vi i dag er i den situation, at uret er sat i stå til 16. januar med hensyn til at få en afklaring af flere forhold. Derfor må jeg nok sige, at vi kommer et stykke ind i det nye år, før næste delbetænkning kan forventes.

Til hr. Erlendsson skal jeg kun sige, at repræsentantskabet efter min vurdering ikke har fungeret efter det, der oprindeligt var hensigten. Det har mødtes ca. én gang om året og har haft en lidt bredere drøftelse, men som et egentligt instrument med henblik på varetagelse af de opgaver, der skal løses i fiskeribanken, har jeg ikke følt at repræsentantskabet fungerer, som det oprindeligt var hensigten.

Jeg kan selvfølgelig give tilsagn om – og det gælder hr. Erlendsson som det gælder andre ordførere – at jeg under udvalgsarbejdet vil være parat til at gå ind i en drøftelse omkring de vedtægtsbestemmelser, der skal være gældende, selv om vi selvfølgelig ikke detaljeret kan gå ned i det, fordi vedtægterne skal hvile på en indstilling fra bestyrelsen, som får fiskeriministerens godkendelse. Men jeg vil godt her henvise til, at der jo foreligger en delbetænkning. Jeg er helt opmærksom på, at den først er kommet folketingets medlemmer i hænde meget sent forud for denne første behandling, men heri vil man se en række af de synspunkter, der ligger bag ved ønsket om at skabe mulighed for en mere fleksibel administration af fiskeribankens udlån.

Jeg vil godt i denne forbindelse sige til hr. Bjørn Poulsen i anledning af de synspunkter, hr. Bjørn Poulsen rejser omkring mulighederne for, at vi i fremtiden skal operere med en fjernfiskerflåde, at her er situationen jo netop, at vi med den konstruktion, der er foreslået her, får en helt anderledes fleksibel mulighed for at løse konkrete opgaver, som vi i dag ikke kan se hvordan skal løses. I den hidtidige fiskeribanklov har vi haft nogle meget stive regler, der i en række situationer har afskåret os fra at løse en aktuel opgave. Den situation vil vi ikke komme i med vedtagelsen af det forslag, jeg her har lagt på folketingets bord.

Derudover skal jeg ikke gøre flere bemærkninger her ved første behandling. Med hensyn til de ønsker, der i øvrigt har været fremført om at drøfte repræsentationen i bestyrelsen og vedtægterne osv., er jeg enig

[Fiskeriministeren]

med hr. Lowzow og andre ordførere, der har givet udtryk for det synspunkt, at det egner sig til udvalgsbehandling.

Erlendsson (FP):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg har naturligvis læst betænkningen, men da alle bestyrelsesmedlemmer, som jeg vist fremhævede i mit første indlæg, er ministerudnævnte, så synes der at være en ganske god sikkerhed for, at ministeren i god tid vil kunne kende ret detaljeret de vedtægter, som denne bestyrelse kommer til at arbejde under.

Bjørn Poulsen (SF):

Grunden til, at jeg rejser spørgsmålet om en ændret finansieringsform, er sådan set, at vi jo for nuværende ikke rigtig er istand til at sige, hvad slags skibe vi skal bruge til fjernfiskeri. Vi kender andre nationer, hvor man fjernfisker ved hjælp af nogle meget store skibsenheder, hvor der er tale om trawlere og moderskibe på op til 10.000 tons, og hvis vi skal gå ind med de nuværende økonomiske muligheder, der er, og finansiere den slags ting, så er jeg bange for, at vi måske kan afskære især det mindre fiskeri, de mindre fiskerbåde, fra nogle af de økonomiske muligheder, der skal være. Jeg mener, at noget af det vigtigste for fiskeribanken må være at søge at give de små fiskerkuttere muligheder i nærfiskeriet. Det er sådan set den eneste grund til, at jeg rejser spørgsmålet, og jeg har da tænkt mig at prøve at forfølge det på den ene eller den anden måde, fordi jeg mener, at det er en rigtig måde at løse den slags problemer på.

Fiskeriministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal kun gøre to bemærkninger. Til hr. Erlendsson skal jeg sige, at det er da rigtigt, at i og med at vi forholdsvis hurtigt kan finde ud af, hvilken repræsentation der kan blive tale om i fiskeribankens bestyrelse, vil vi vel også have en fornemmelse af, hvilke synspunkter der vil ligge bag ved disse medlemmers holdning. Men jeg tror, den kommende bestyrelse i meget stor udstrækning vil tage udgangspunkt i det materiale, som ligger i betænkningen, hvor man har opridset de hidtidige erfaringer og peget på en række problemer, der kunne være behov for at løse. Det var derfor, jeg pegede på denne betænk-

ning, som for ikke så mange dage siden er kommet medlemmerne i hænde.

Til hr. Bjørn Poulsen skal jeg kun sige, at de tanker, som hr. Bjørn Poulsen nævner, selvfølgelig kan rejse det spørgsmål, om fiskeribankens kapacitet er tilstrækkelig, men de kan derimod ikke knytte sig til de bestemmelser, der er indeholdt i lovforslaget, fordi vi netop med omhu har undgået at få lagt bindinger ind, som kunne forhindre, at vi kunne løse bestemte opgaver – små såvel som store. Derfor vil hr. Bjørn Poulsens spørgsmål mere knytte sig til kapaciteten i banken end til det lovgrundlag, vi diskuterer her.

Jeg skal ikke i dag gå ind i nogen overvejelser om mulighederne for, at vi kommer til at operere med disse meget store både, men vil gerne understrege, at jeg ser det som en meget vigtig ting i denne revision af loven, at vi får mulighed for mere fleksibelt, end tilfældet har været med de meget firkantede bestemmelser, der har ligget i den hidtidige lov, at gå ind og løse opgaver inden for den eksisterende flådes rammer, fordi jeg tror, det bliver en hovedopgave i den nærmest kommende tid for fiskeribanken at være med til at løse problemer, der knytter sig til flåden, som vi kender den i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til landbrugs- og fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betagter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod forskelsbehandling inden for international skibsfart.

(Lovforslag nr. L 118. Fremsat 2/12 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Poul Nielson, ikke kan være til stede i dag, skal jeg på hans vegne bemærke følgende i anledning af det foreliggende forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod forskelsbehandling inden for international skibsfart.

Vi kan fra socialdemokratiets side støtte den styrkelse af det lovgivningsmæssige beredskab, som lovforslaget er udtryk for, men vi vil gerne samtidig bemærke, at vi håber, at anvendelsen af bemyndigelsen indeholdt i lovforslaget vil kunne reduceres mest muligt i praksis.

Der er tale om, at vi her står over for nogle konkrete eksempler på den almindelige tendens i de senere år til protektionisme i det internationale økonomiske samkvem. Men vi ønsker i denne forbindelse at understrege, at midlet imod denne uheldige og skadelige tendens efter vores opfattelse i højere grad bør være internationale aftaler, der sikrer en vis rimelighed og retfærdighed, end det bør være forsøg på fra vor side at svare igen med samme form for protektionisme.

Der er to hovedgrunde til, at vi finder det rimeligt, at handelsministeren får styrket sin bemyndigelse til at træffe foranstaltninger til imødegåelse af forskelsbehandling inden for skibsfart. For det første ser vi i disse år en temmelig stærk udvikling i retning af en beskyttelse af visse landes egne interesser igennem skibsfartsaftaler, der holder andre end landene selv og deres samhandelspartnere ude fra fragtmarkedet, ligesom vi ser, at konkurrencen om lasterne på det frie marked i stigende grad påvirkes af, at ikke mindst statshandelslandene underbyder de gældende fragtmærksrater.

For det andet må det fremhæves, at det her drejer sig om et område, hvor meget væsentlige danske interesser står på spil. Vi er et af de lande, der i en fri international konkurrence og på grundlag af den traditionelle frie adgang til at være med i kampen om fragtmarkedet har gjort det bedst. Når danske rederier i dag har 92 pct. af deres samlede indtjening ved farter mellem andre lande og kun 8 pct. ved sejlads til og fra Danmark,

så siger det noget om karakteren af det problem, vi står over for.

Dette understreges måske endnu tydeligere af den kendsgerning, at den samlede indsejling i 1976 lå på en størrelsesorden af 7,1 mia kr. Det svarer til 8,7 pct. af landets samlede valutaindtægter. Denne valutaindsejling lå i 1976 på 300.000 kr. pr. beskæftiget om bord og i land i rederierne, så man kan roligt kalde skibsfarten for et af de helt afgørende betalingsbalancerhverv.

Netop det forhold, at vi har kunnet vokse os forholdsvis store på baggrund af en uhindret international konkurrence på fragtmarkedet, betyder naturligvis, at vi – primært rederierhvervet – også må have interesse af, at det frie internationale marked opretholdes. Paradokset i situationen er imidlertid, at det nu skønnes nødvendigt – og det har man også fra søfartserhvervets side udtrykt ønske om – at vi skærper bestemmelserne i loven fra 1967 om foranstaltninger mod forskelsbehandling inden for international skibsfart.

Handelsministeren har ved fremsættelsen af lovforslaget oplyst, at bemyndigelsen i 1967-loven endnu ikke har været bragt i anvendelse. Dette må imidlertid ikke tages til indtægt for, at der ikke er behov for en stærkere bemyndigelse, dels fordi karakteren af de problemer, man nu står over for, kræver andre former for reaktion, end hvad der ville være muligt alene på grundlag af 1967-lovens bestemmelser, og dels fordi de skærpede modforholdsregler er nødvendige at have i baghånden i forbindelse med de internationale bestræbelser, hvor vi bl. a. i fællesskab med en række EF-lande må engagere os for at nå længst muligt ad forhandlingens vej over for de lande, der begrænser den frie internationale skibsfarts muligheder. Vi ser altså positivt på lovforslaget, og vi håber egentlig, at det hurtigt vil kunne gennemføres af et lige så enigt folketing, som i 1967 vedtog den eksisterende lov.

Jeg vil ikke undlade ved denne lejlighed at pege på en enkelt aspekt ved den generelle langtidstendens til en øget regulering af den internationale skibsfart, som vi ikke kommer uden om, og som vi efter socialdemokratiets opfattelse heller ikke bør komme uden om.

Det drejer sig om udviklingslandenes krav om at få en mere rimelig andel af fragtmarkedet. Helt principielt mener vi, at når det er rigtigt at ophjælpe udviklingslandenes pro-